

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD

GEWONE ZITTING 1992-1993

4 MAART 1993

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

betreffende de deelneming
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
aan het Comité van de regio's
ingesteld bij artikel 198
van het Verdrag van Maastricht

(ingediend door
de heer Stéphane de LOBKOWICZ, c.s.)

TOELICHTING

Dames en Heren,

De artikelen 198, 198 A, B en C van het Verdrag van Maastricht bepalen de bevoegdheden van een «Comité van de regio's».

Het Verdrag voert inderdaad een nieuwe regeling in voor de vertegenwoordiging van de regio's.

Het voorziet in de oprichting van dit Comité van de regio's van raadgevende aard, bestaande uit vertegenwoordigers van de regionale en lokale lichamen. Dit Comité zal om advies worden gevraagd door de Raad of de Commissie in de gebieden waarvoor zij bevoegd zijn en zal optreden in samenwerking met het Economisch en Sociaal Comité wanneer de problemen van gemeenschappelijk belang zijn. Ze beschikken over een gemeenschappelijke organisatiestructuur.

De raadgevende bevoegdheid van het Comité van de regio's mag niet worden onderschat. Dit Comité moet verplicht advies geven in vijf welbepaalde domeinen (onderwijs, cultuur, volksgezondheid, transeuropese netwerken en economische en sociale samenhang). Wanneer een gewestelijk belang op het spel

CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

SESSION ORDINAIRE 1992-1993

4 MARS 1993

PROPOSITION DE RESOLUTION

relative à la participation
de la Région de Bruxelles-Capitale
au comité des régions
institué par l'article 198
du Traité de Maastricht

(déposée par
M. Stéphane de LOBKOWICZ et consorts)

DEVELOPPEMENTS

Mesdames et Messieurs,

Les articles 198, 198 A, B et C du Traité de Maastricht fixent les compétences d'un «comité des régions».

En effet, le Traité innove pour ce qui est de la représentation des régions.

Il prévoit la création de ce comité des régions à caractère consultatif, composé de représentants des collectivités régionales et locales qui sera saisi pour avis par le Conseil ou la Commission dans les domaines les concernant. Ce comité agira en liaison avec le comité économique et social lorsque des questions sont d'intérêt commun. Ils disposent d'une structure organisationnelle commune.

La compétence consultative du comité des régions ne doit pas être sous-estimée. Ce comité doit obligatoirement donner son avis dans cinq secteurs bien délimités (enseignement, culture, santé publique, réseaux transeuropéens et cohésion économique et sociale). En outre, il peut de sa propre initiative, lorsqu'un

staat kan het bovendien op eigen initiatief advies geven aan de Europese Commissie en aan de Raad. Wanneer gewestelijke belangen op het spel staan kan het Comité bijgevolg de Europese besluitvorming beïnvloeden.

Bovendien hebben de regeringsleiders en staats-
hoofden van de «twaalf» bepaald dat de zetel van het Comité van de regio's te Brussel gevestigd wordt.

Artikel 198 A van het Verdrag van Maastricht bepaalt de verdeling per land van het aantal leden van het Comité:

België	12
Denemarken	9
Duitsland	24
Griekenland	12
Spanje	21
Frankrijk	24
Ierland	9
Italië	24
Luxemburg	6
Nederland	12
Portugal	12
Verenigd Koninkrijk	24
	<hr/>
	189

België heeft dus recht op 12 van de 189 zetels.

Thans bespreken de gemeenschappen en de gewesten de verdeling van deze mandaten.

Gelet op het bevolkingscijfer van Brussel, dat een tiende is van dat van het land, en op de rol die Brussel als nationale en Europese hoofdstad vervult, zou het niet redelijk zijn slechts één of twee zetels aan Brussel toe te kennen.

De eis om drie zetels toegewezen te krijgen zou door de Raad met een ruime meerderheid moeten worden goedgekeurd.

Dit voorstel van resolutie heeft tot doel de eis officieel te maken (artikel 1).

Tot slot is er nog het probleem van de aanwijzing van de Brusselse vertegenwoordigers.

In artikel 198 A van het Verdrag van Maastricht wordt gepreciseerd dat de leden en de plaatsvervangers van het Comité van de regio's benoemd worden op voordracht van de Lid-Staten.

Bijgevolg wordt niet nader bepaald welke gewestelijke overheid de Brusselse vertegenwoordigers van wie de benoeming aan de Belgische Staat zal worden gevraagd, zal moeten aanwijzen.

régional est en jeu, émettre un avis auprès de la Commission européenne et du Conseil. Il peut donc peser sur la prise de décision européenne lorsque des intérêts régionaux sont en jeu.

De plus, les 12 et 13 décembre dernier les chefs d'états et de gouvernements des «douze» ont fixé le siège du comité des régions à Bruxelles.

C'est l'article 198 A du Traité de Maastricht qui fixe la répartition par pays du nombre de membres du Comité:

Belgique	12
Danemark	9
Allemagne	24
Grèce	12
Espagne	21
France	24
Irlande	9
Italie	24
Luxembourg	6
Pays-Bas	12
Portugal	12
Royaume-Uni	24
	<hr/>
	189

La Belgique a donc droit à douze sièges sur 189.

Actuellement les communautés et les régions discutent au sujet de la répartition de ces mandats.

Compte tenu de sa population, un dixième de celle du pays, et de son rôle de capitale nationale et européenne, il ne serait pas raisonnable de n'octroyer qu'un ou deux sièges à Bruxelles.

La revendication de 3 sièges devrait obtenir un large assentiment au sein du conseil.

Cette proposition de résolution a pour but d'en officialiser la revendication (article 1er).

Reste le problème de la désignation des représentants bruxellois.

Le Traité de Maastricht dans son article 198 A précise que les membres effectifs et suppléants du comité des régions sont nommés sur proposition des états membres.

Il n'est donc pas précisé quelle est l'autorité régionale qui sera amenée à désigner les représentants bruxellois dont la nomination sera demandée à l'Etat belge.

Zelfs indien er op termijn moet worden gestreefd naar een verkiezing volgens het rechtstreeks algemeen kiesrecht, denken wij dat in navolging van de regeling die gold voor het Europees Parlement vóór het werd verkozen volgens het algemeen kiesrecht, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad mutatis mutandis, rechtstreeks zijn vertegenwoordigers moet aanwijzen en aldus de vertegenwoordiging van het volk en de doelmatigheid van het beleid moet versterken. Dit tweede principe (artikel 2) wordt eveneens bevestigd in het voorstel van resolutie.

Même si à terme l'élection au suffrage universel direct doit être un objectif à atteindre, nous pensons qu'à l'instar de ce qui se faisait pour le Parlement européen avant son élection au suffrage universel, c'est, mutatis mutandis, au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale à désigner directement ses représentants et à en renforcer ainsi la représentativité populaire et l'efficacité politique. Ce deuxième principe (article 2) est également affirmé dans la proposition de résolution.

Stéphane de LOBKOWICZ

VOORSTEL VAN RESOLUTIE*Artikel 1*

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest krijgt drie vertegenwoordigers in het Comité van de regio's dat wordt ingesteld bij artikel 198 van het Verdrag van Maastricht.

Artikel 2

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wenst dat de procedure voor de aanwijzing van de vertegenwoordigers als volgt verloopt:

De Brusselse Hoofdstedelijke Raad die beslist bij meerderheid van stemmen, met dien verstande dat de meerderheid van de leden aanwezig is, wijst drie vertegenwoordigers en hun plaatsvervanger aan ten einde, overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag van Maastricht, op voordracht van de Belgische Staat te worden benoemd door de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschappen.

1 februari 1993.

PROPOSITION DE RESOLUTION*Article 1er*

La Région de Bruxelles-Capitale revendique trois représentants au sein du Comité des Régions institué par l'article 198 du Traité de Maastricht.

Article 2

La Région de Bruxelles-Capitale souhaite que la procédure de désignation des représentants soit la suivante:

Le Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale statuant à la majorité, la majorité de ses membres étant présente, désigne trois représentants et leur suppléant en vue de leur nomination par le conseil des ministres des Communautés européennes, sur proposition de l'Etat belge conformément aux dispositions de l'article 198 du Traité de Maastricht.

Le 1er février 1993.

Stéphane de LOBKOWICZ
Jean-Paul DUMONT
Marc COOLS